

Az esküdtszéki reformon változtatnak.

— Az elnök nem gyakorolhat befolyást az esküdtekre. —

(Saját tudósítónktól.) A képviselőház igazságügyi bizottsága ma délelőtt folytatta az esküdtszéki reformról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Először *Heinrich Antal* szólalt fel s annak a reménynek adott kifejezést, hogy a javaslat az esküdtszéki intézmény megjavítására fog szolgálni. *Helmezy József* nem tartja helyesnek az esküdtszéki intézményét, mert a közönséges bünyűgyekben ez teljesen csődöt mondott. Szerinte a legradikálisabb megoldáshoz kellene nyulni és egyszerűen eltörölni az esküdtszéki intézményt. Utána *Hantos Elemér* szólalt fel, aki nem helyesli a reformnak különösen azt a részét, a mely az elnök hatáskörébe vonja az esküdtek ítélkezési jogát. Eszerint az esküdtszéki intézmény pusztá formalitás lenne tartalom és lényeg nélkül.

Balogh Jenő igazságügyminiszter reflektált azokra a felszólalásokra, amelyek azt kifogásolták, hogy az esküdteknek a verdikt kérdésében való tanácskozást a bíróság elnöke vezesse és hogy az elnök a visszavonuló esküdtek előtt mondja el rezüméjét. Az igazságügyminiszter olyan értelmű kijelentést tett, hogy *hajlandó volna a kérdésnek másnemű megoldására is belemenni*. Szerinte a megoldás az volna, hogy az elnök a bírósági jegyzővel együtt maradna az esküdtekkel akkor, mikor ezek a verdikt meghozatalára visszavonulnak. *Érdemlegesen azonban nem avatkozhatna bele* a munkájukba, hanem csak az esküdtek tanácskozást vezetné és gondoskodnék a tanácskozás rendjéről és szabadságáról.

Az igazságügyminiszter felszólalása után ugyanerre az álláspontra helyezkedett az ügy előadója is és azt javasolta, hogy a reformról szóló törvényjavaslat 14-ik és 15-ik pontját változtassák meg olykép, hogy a fő-tárgyalási elnök, az esküdtek ítéletére vonatkozólag semmiféle befolyást nem gyakorolhat.

Az igazságügyi bizottság magáévá tette az előadó módosítását és így az esküdtszéki reformról szóló törvényjavaslat ezzel a lényeges változtatással kerül majd a képviselőház elé.

A török-görög tárgyalás. Aténből jelentik: *Venizelosz* miniszterelnök, *Panasz* külügyminiszter és *Galib* bég török meghatalmazott között lefolyt tanácskozások a szerződéstervezet *néhány további pontját is elrendezték*. A hivatalos körök a helyzetet *optimisztikusan* fogják föl és azt hiszik, hogy *rövid időn belül létrejön a végleges megegyezés is*. Hír szerint azonban a konstantinápolyi körök ideiglenesnek tekintenek minden szerződést, amely nem rendezi egyszersmind a szigetek kérdését is.

Butor szállításokat helyben és vidékre, beraktározást száraz raktár helyiségben eszközöl

Ungár Benő
szállító
Szeged, Jókai-utca 1. sz.
Telefon 34.

Kievi menekültek utja.

— Akiket Nijinszky és Pulszky Romolla mentettek meg. —

(Saját tudósítónktól.) A nagyszalontai állomáson, a Csaba-felé haladó vonatra egy érdekes csoport várakozott tegnap, amelyről az első pillanatban mindenki láthatta, hogy *orosz zsidó menekültek*. A csoport öt felnőttből és két gyerekből állott és a csoport vezetője, egy bő kaftánu, ősz zsidóember volt, a ki a peronra teregette ki rongyait és azokon ülve imádkozott. Tudósítónk kíváncsiskodva fordult a csoporthoz és érdeklődött, hogy honnan jöttek ezek a szomorú, agyonhajszolt emberek?

Az ősz zsidó felelt mindnyájuk helyett. Előadta, hogy *Morie Rosenschütznek* hívják, sokáig volt kiskereskedő egyik orosz faluban. Néhány hónappal ezelőtt, júniusban *Kievbe* mentek lakni, ahol a család egyik tagja egy zsargon színpad artistanője lett. Itt tartózkodott a nő mostanáig, illetve augusztus közepéig, amikor egyszerre csak felzudult a vérvád és a zsargon-kabarékra bizony csúnyán rájárt a rud.

A Rosenschütz család érezte, hogy tovább nem lehet biztonságban maradás. A családot a Rosenschütz-család legfiatalabb tagja, a szép Rosenschütz Lea tartotta fenn. Rosenschütz Leára volt a család megélhetésének lehetősége bázisra. A fiatal leány gondolt egy merészet és elhatározta, hogy annyi pénzt fog összeszerezni, hogy családját otthagyhatja Kievet, melyet a kievi menekültek a *borzalom városának* kereszteltek el. Hiába, nem lehetett megélni. Rosenschütz Lea varrodát nyitott és befogta a munkára négy felnőtt testvérét, akik nem tudták egymagukban megkeresni a kenyerüket, mert *mind a négy süket volt*. A varroda sem prosperált. A leány elhatározta, hogy *Nijinszkyt* fogja felkeresni, aki néhány héttel ezelőtt feleségével, *Márkus Emma* leányával, *Pulszky Romollal* mászutazott Oroszországban. Pétervárra utazott a kievi zsidó negyedeknek a munkától meggyötört leánya és segínyt kért a világhírű táncostól, hogy kivándorolhasson Oroszországból.

Itt már a beszélgetés fonalát Rosenschütz Lea vette át. Lea arcán valami végtelenül nagy szomorúság volt fellelhető. Arca már nem szép, de ma is mutatja a hajdani szépség minden nyomait.

— Azután úgy történt, — mondotta kerseres sirások között Rosenschütz Lea — hogy én Nijinszkyhez fordultam pénzért. Valaha nagyon régen *Nilinszkyvel együtt tanultam táncolni* és a nagy művész — akinél én nagyobbat igazán még el sem tudok képzelni, — mindig kisegített anyagi zavaraimból. Nijinszkyt nem láttam öt éven keresztül és amikor félénken bekopogtattam hozzá, a lehető legridegebb hangon elutasított kéréssel.

Ekkor aztán Nijinszky gyönyörű, szép szöke felesége megismogatta Nijinszky arcát és azt mondotta neki:

— Adjál fiam, egy kevés pénzt ennek a szerencsétlen teremtesnek. És Nijinszky a felesége könyörületos szívére apellálva, *250 rubelt adott*. Nekünk is volt egy kevés pénzünk. És így azután sikerült eltávoznunk a helyről, melyet valaha szerettünk, de amelyet annyira meggyötörtettek velünk az emberek.

— Most is szeretjük azt a földet, — vetette közbe a család ősz feje és a többiek jóváhagyólag bólogattak.

— A kievi viszonyokról nem is jó beszélni, — folytatták. — Kétségbeejtő most a zsidók állapota ezeken a helyeken. A lakosság nagyon fel van tüzelve ellenünk, a *hatóság*

alattomban szítja is a tüzet és igazán nem tudjuk, melyik pillanatban tör ki a pogrom.

A pogrom elől menekülő zsidók felültek a motoros vonat egyik III-ik osztályu kocsi-jába. Mennek, mennek szegények, az isten tudja, hogy hová.

Sürgetik a tisztviselők fizetésrendezését.

— Indítvány az októberi közgyűléshez. —

(Saját tudósítónktól.) A városi tisztviselők fizetésrendezése ügyében kedden indítvány érkezett a tanácshoz. Az indítvány benyújtója *Hoffer Jenő* törvényhatósági bizottsági tag. Alább egész terjedelmében közöljük az indítványt azzal a megjegyzéssel, hogy érdemi elintézésére lapunk egyik legközelebbi számában még visszatérünk. Az indítványt — melyet szóról-szóra itt közlünk — az októberi közgyűlés fogja tárgyalni.

Tekintetes Tanács!

Tisztelettel kérem, hogy az október havi rendes közgyűlés elé terjeszteni méltóztassék alábbi *indítványomat*, mondja ki a közgyűlés, hogy a város tisztviselő-, segéd- és kezelő-személyzetének előlegképen kifizetni rendeli azon illetménybeli különbözeteket, a melyek a jelenleg élvezett és az ezidőszerint kormányhatósági megerősítés végett fölterjesztett szervezeti szabályban megállapított illetmények között vannak;

mondja ki a közgyűlés, hogy ezen különbözetnek *1913. január 1-től a mai napig lejárt részleteit egy összegben*, az eszentul esedékes havi részleteket pedig a rendes fizetéssel egyidejűleg minden hó 1-én ugyancsak előlegként kifizetni rendeli mindaddig, amíg a vonatkozó közgyűlési határozat kormányhatóságilag elintéztet nem nyer;

ezzel szemben kívánja meg a közgyűlés az alkalmazottaktól, hogy a nyugta szövegében reverzálist adjanak arról, hogy az előlegképen kiutalt ezen különbözeti összegeket az esetre, ha az idevonatkozó közgyűlési határozat kormányhatósági jóváhagyást nem nyer, 24 havi részletben visszafizetik és ennek végrehajtására a város közönségét, minden további megkérdéztetésük nélkül feljogosítják;

mondja ki a közgyűlés, hogy a fizetési többletek után a nyugdíjalap javára az első évben 30 százalék, azonkívül a rendes nyugdíj-járulék levonásba hozandó, amely összeg mindaddig, amíg az idevonatkozó közgyűlési határozat kormányhatósági elintéztet nem nyer, letételez kezelendő;

végül mondja ki a közgyűlés, hogy ezen határozata, felelbezésre való tekintet nélkül *azonnal végrehajtható*.

Indokok:

A város fejlesztéséről szóló 1912: LVIII. t.-c. kötelezően kimondja, hogy a közigazgatási tisztviselők illetménye záros határidőn belül szabályozandó. Ugyanezen törvény 32. szakasza azt is kimondja, hogy a meghatározandó új illetmények 1913. január 1-től számított joghatállyal érvényesek. Szeged város közgyűlése ezen törvényes rendelkezések alapján készítette el hónapokon keresztül tartó, alapos tárgyalások után szervezeti szabályrendeletének módosítását: A tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyzetének fizetésrendezését.

A város közönsége ugyanakkor gondoskodott a kellő fedezetről és ide vonatkozó határozatait még július hó folyamán a m. királyi belügyminisztériumhoz jóváhagyás

Butorvásárlók

Telefon 515.

meggyőződhetnek arról, hogy dúsan felszerelt raktárunkban **kizárólag saját készítésű, elsőrendű butorok**, minden versenyt felülmúló árban, — kedvező fizetési feltételek mellett — is kerülnek eladásra.

Tisztelettel

Egyesült Műasztalosok Butorraktára

Szeged, Tisza Lajos-körút 19
(Kertész pékkel szemben.)